



De betekenis en de wijze waarop

Een eenvoudige Bijbelse uitleg voor jongeren

in vraag en antwoord

Inleiding

Er zijn veel boeken en verschillende meningen over de doop. Wat is de juiste mening? Heel eenvoudig: De mening van Gods Woord, de Bijbelse doop dus. Dit boekje zal door middel van vragen en antwoorden een eenvoudige leidraad zijn voor het vormen van een juiste Bijbelse mening over de waterdoop. Lees en herlees dit boekje met de Bijbel erbij, zodat je de teksten die genoemd worden op kunt zoeken. Leer ze uit je hoofd of weet waar ze staan, want dit kan je van pas komen als je met iemand een gesprek hebt over de doop. Bid ook of de Heere met Zijn Geest je de juiste weg wilt wijzen. 'Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?' Hand. 9:6.

Vragen en antwoorden

1. Waarom moeten mensen zich laten dopen?

Omdat Jezus het geboden heeft. Hij zegt in Matth.28:19 'Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopen in den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb.' En in Mark.16:16 'Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.'

Petrus zegt in Hand.2:38 'Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.'

2. Staan er voorbeelden van de doop in de Bijbel?

Johannes doopte Jezus, zie Matth.3:13-17 'Toen kwam Jezus van Galiléa naar de Jordaan tot Johannes, om van hem gedoopt te worden. Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? Maar Jezus antwoordende zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af. En Jezus gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water. En zie, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen gelijk een duif, en op Hem komen. En zie, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Dewelken Ik Mijn welbehagen heb.'

Petrus en de elf andere apostelen¹ doopten 3000 Joden, Hand.2:38 en 41 'En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.'... 'Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen.'

Waarschijnlijk doopte Filippus de mensen van Samaría die eerst Simon de tovenaer navolgden, Hand. 8:12-13a 'Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beide mannen en vrouwen. En Simon geloofde ook zelf, en gedoopt zijnde, bleef gedurig bij Filippus.'

Filippus doopte de kamerling uit Morenland, Hand. 8:36-39 'En alzo zij overweg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij antwoordende zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon Gods is. En hij gebod den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem. En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg, en de kamerling zag hem niet meer; want hij reisde zijn weg met blijdschap.'

Petrus en/of zijn broederen doopten de heidenen van Cesaréa, zoals Cornelius, Hand.10:47 'Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben gelijk als ook wij? En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in den Naam des Heeren.'

¹ Waarschijnlijk zijn hier ook hulp-apostelen bijgeweest.

Paulus doopte Lydia op de dag des sabbats buiten aan de rivier in Filippi, Hand.16:14-15 'En een zekere vrouw, met name Lydia, een purperverkoopster van de stad Thyatíra, die God diende, hoorde ons; welker hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd. En als zij gedoopt was en haar huis, bad zij ons, zeggende: Indien gij hebt geoordeeld, dat ik den Heere getrouw ben, zo komt in mijn huis en blijft er. En zij dwong ons.'

Paulus doopte de stokbewaarder van Thyatíra, Hand.16:30b-34 'En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde? En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis. En zij spraken tot hem het Woord des Heeren, en tot allen die in zijn huis waren. En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. En hij bracht hen in zijn huis en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was.

Paulus of andere discipelen doopten de 12 Efeziërs, Hand.19:5 'En die hem hoorden, werden gedoopt in den Naam des Heeren Jezus.'

3. Wanneer moet men zich laten dopen?

Na de oprechte bekering, het ontvangen van het geloof door God Geest gewerkt, zie bijv. bij Lydia: 'welker hart de Heere heeft geopend', of bij de stokbewaarder, die 'verheugde zich dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was', of bij de kamerling: 'Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd.' Dit betekent dus geen bekering van de wereld naar de kerk, of omkering van slechte daden naar goede werken, of een zelf aannemen van Jezus, maar een oprechte bekering begeleid door Gods Geest. God zoekt een mens op, en niet een mens God, Rom.3:11b 'Er is niemand die God zoekt' en Fill.2:13 'Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen.' God werkt een oprecht schuldgevoel van de zonde (een verslagen en verbrijzeld hart) en laat zien en gevoelen welke zondige mensen we in waarheid ten opzichte van Hem zijn. Hij maakt zo op goede gronden plaats voor een Zaligmaker met de persoonlijke verlossing door het bloed van Jezus Christus. God zorgt er dus voor dat we Christus nodig krijgen als Zaligmaker, want als we onszelf zouden kunnen redden en ons vermaken in de wereld, dan hebben we niet écht een Zaligmaker nodig.

In Mark.16:16 staat 'Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.' Het geloof gaat dus voor het dopen en is dan ook belangrijker dan dopen. Als je niet gelooft, staat er, dan zul je verdoemd worden, maar dit staat er niet van dopen; er zullen mensen zijn die om wat voor reden dan ook zich niet kunnen laten dopen, maar die toch behouden zullen zijn.

4. Zijn dan alle mensen die zich laten dopen oprechte gelovigen?

Als je alleen laat dopen terwijl je niet oprecht gelooft (wederom geboren bent), dan word je dat ook niet door het dopen op zich, en dan ben je een leugenaar voor God en de mensen. Dat wordt ook wel een hypocriet genoemd. Je legt dan door de doop een belijdenis af van een geloof hetwelk je niet bezit. Dit gebeurt helaas wel, ook in de Bijbel zijn hier voorbeelden van. Hetzelfde geldt voor mensen die deelnemen aan het avondmaal, terwijl zij niet oprecht geloven. De predikers die hen dopen of het avondmaal bedienen kunnen niet in hun hart kijken, maar God wel.

In Hand.8:9-24 lezen we van Simon de tovenaer die eerst geloofde en zich liet dopen, maar later van Petrus met geld de gave van de handenoplegging wilde kopen. Petrus zegt hierop in vers 21: 'Gij hebt geen deel noch lot in dit

woord, *want uw hart is niet recht voor God.....*Want ik zie, dat gij zijt in een gans bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid.' Hij is dus openbaar gekomen als iemand die niet oprecht wederom geboren was. Verder lezen we niet hoe het afgelopen is met Simon.

In Hand.19:9 lezen we na het dopen van de Efeziërs 'Maar als sommigen verhard werden en ongehoorzaam waren, kwaadsprekende van den weg des Heeren voor de menigte', dus dezen waren ook niet oprecht wederom geboren.

5. Wat betekent 1 Petrus 3:20b en 21 'in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water. Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is van de vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is ener goede consciëntie (geweten) tot God, door de opstanding van Jezus Christus, '?

De op goede gronden gedoopte weet dat hij rechtvaardig tegenover God staat: al zijn zonden zijn weggedaan door het bloed van Jezus. Dat wil niet zeggen dat hij zonder zonde is geworden, of de zondige vuiligheid van het lichaam heeft afgelegd, want als hij het goede wil doen, ligt het kwade van zijn oude natuur hem bij, maar hij weet dat Christus voor dat kwade, zijn zonden, is gestorven. En zo heeft hij een goed geweten tot God kunnen krijgen dat hem van niets meer beschuldigen kan.

In de tijd van Noach waren er maar acht zielen behouden van het water. De waterdoop is daar een afspiegeling van: de zonden van oprecht bekeerde en gelovige mensen zijn vergeven en zij worden voor eeuwig behouden. De doop of onderdompeling in het water is daar voor hen een bevestiging van, een teken dat Christus voor hen ook is ondergegaan in het graf.

6. Hoe moeten mensen gedoopt worden?

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en door helemaal ondergedompeld te worden in het water. In de grondtaal staat 'Baptizo' en dat betekent 'onderdompelen'. In Joh.3:22 staat dat Jezus Zich met Zijn discipelen in Judéa onthield en aldaar doopte. En in vers 23 staat: 'En Johannes doopte ook in Enon bij Salim, dewijl aldaar vele wateren waren; en zij kwamen daar en werden gedoopt.' Johannes had dus veel water nodig en niet een schaalje vol om te sprenkelen. Hij doopte Jezus in de Jordaan: 'En Jezus gedoopt zijnde is terstond opgeklimmen uit het water' Matth.3:16. Zo doopte Filippus de kamerling in een water: 'en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem. En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg' Hand. 8:38-39. In koude landen kan het onderdompelen in een koude of bevroren rivier best wel moeilijk en eng zijn, maar de Heere heeft vaak zijn kinderen hierin wonderlijk bijgestaan en tijdens of na de doop een grote zegen gegeven.

7. Wat betekent het helemaal onderdompelen in het water?

Bij onderdompeling gaat men totaal onder water. Dit betekent en wijst heen naar een begraven worden met Christus en een opstaan tot een nieuw leven. Bij een begrafenis verdwijnt het lichaam ook helemaal in de grond. Zie Rom.6:3-4: 'Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door den doop in den dood, opdat gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.'

De doop betekent dit symbolisch; het oude zondige hart is gestorven (begraven onder water), maar mag weer met een nieuw hart gewassen door het bloed van Christus leven (uit het water opstaan). Christus is voor de zonden van

de oprechte christenen en gelovigen gestorven, begraven en opgestaan. En als zij dit geloof hebben, dan is de doop tot versterking van hun geloof. Door de doop leggen zij ook een belijdenis af van de grote verandering van hun hart. Dit is oprecht belijdenis doen.

8. Hoe werd Jezus gedoopt? En anderen?

Door onderdompeling na oprechte bekering: 'En Jezus gedoopt zijnde is terstond opgeklommen uit het water' Matth.3:16a. Zie ook de voorbeelden bij vraag 2.

9. Mag er ook gedoopt worden door besprenging?

Nee, deze manier van dopen komt nergens in de Bijbel voor. De symbolische betekenis van de doop: het begraven worden en weer opstaan, komt dan niet tot zijn recht, zie Rom.6:3-4 bij vraag 7. Ook het zich bekleden met Christus gerechtigheid niet, zie Gal.3:27; 'Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Daarin is nog Jood noch Griek, daarin is noch dienstbare noch vrije, daarin is geen man en vrouw. Want gij allen zijt één in Christus Jezus. En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.'

10. Besprengde Johannes wel? Er staat toch in Matth.3:11 dat Johannes met water doopte, dus niet in water?

Dit is niet goed vertaald. In de Griekse grondtaal staat: 'ik dompel u in water onder'. In vers 6 is het wel goed vertaald: 'En werden van hem gedoopt in de Jordaan'. Met de Jordaan dopen zou vreemd overkomen. In Leviticus 4:6 staat ook: 'De priester zal zijn vinger in dat bloed dopen.' Dus de vinger ging het bloed in en werd niet besprengd.

11. Mag men ook baby's dopen?

Nee. a. De doop moet voorafgegaan worden door geloof, Mark.16:16 'Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn' en Hand. 8:37 'En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd.' Baby's hebben nog onvoldoende bewustzijn en kunnen nog niet over hun geloof vertellen, zodat wij het kunnen weten.

b. De doop moet voorafgegaan worden door een oprechte bekering, Hand.2:38 'En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt'. Een baby kan dit nog niet beseffen en vertellen.

c. De doop is een zich bekleden met Christus, Gal.3:27 'Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan' (met Christus gerechtigheid bekleed). Een baby kan dit nog niet beseffen.

d. De doop is 'een vraag van een goed geweten tot God', 1 Petr.3:21. Een baby heeft nog geen ontwikkeling van het geweten.

e. De doop is een daad van de persoon zelf, men neemt zelf deze beslissing. Zie alle aangehaalde teksten. Baby's kunnen nog niet inleven wat het is om oprecht gelovig te zijn en kunnen dus nog niet geloven en nog minder daarover vertellen en belijden en zelf de beslissing nemen om te dopen.

Zie ook de vorige vragen en antwoorden.

12. Wat betekent het dat Petrus in Hand. 2:39 zegt 'Want u komt de belofte toe en uw kinderen, en allen die daar verre zijn, zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal'?

De kanttekeningen verwijzen naar Joël 2:28 'En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen

gezichten zien.' Dit ziet dus op het uitstorten van de Heilige Geest, de Geest die in alle bekeerde en gelovige mensen komt wonen, ook al wonen ze ver van Jeruzalem vandaan en al zijn ze heidenen (die verre zijn). Aan iedereen die de Heere zal bekeren (roepen) zal de belofte vervuld worden van het komen van Gods Geest. Let wel, er staat: 'aan allen die de Heere onze God er toe roepen zal', dus niet iedereen. Deze tekst heeft dus niet te maken met de kinderdoop.

13. Wat houden de twee verbonden in, die God opstelde?

De twee verbonden worden symbolisch verklaard in Ismaël en Izak. Beiden zouden veel zaad krijgen, 'Maar Mijn verbond zal Ik met Izak oprichten, dien u Sara op dezen gezetten tijd in het andere jaar baren zal' Gen.17:21. Symbolisch staat Izak voor het geestelijke zaad van Abraham, dus al Gods volk uit alle geslachten door de eeuwen heen; Ismaël staat symbolisch voor het natuurlijke en vleselijke zaad van Abraham, dus zijn nakomelingen door de eeuwen heen.

(1) Het eerste verbond, waar Izak een symbool van was, is het genade- of geestelijk verbond dat eigenlijk al in het paradijs opgericht is, maar met Abraham bevestigd is, Gen.12:3. 'En ik zal zegenen die u zegenen, en vervloeken die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.' Dit hield de belofte in dat God altijd en overal zijn uitverkorenen zou hebben, door alle eeuwen heen. Niet alleen onder de Joden, maar ook onder de heidenen. Dit verbond geldt nog steeds.

(2) Het tweede verbond, waar Ismaël een symbool van was, is een wettisch en vleselijk verbond, het verbond der besnijdenis, voor het natuurlijke zaad en de aangekochten van Abraham. Let wel, dit was opgericht omdat Abraham rechtvaardig was in zijn geloof, Gen.17:2 'En Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij en tussen u, en Ik zal u gans zeer vermenigvuldigen' en vers 10 'Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is u besneden worde.' In vers 13b staat 'en Mijn verbond zal zijn in ulieder vlees' wat de vleselijkheid met zijn natuurlijke zegeningen betekent. Als dit verbond niet nagevolgd werd, verviel de belofte en de zegening van het komen in het aardse Kanaän. Diegene die niet besneden was, moest uitgeroeid worden, Gen.17:14. Tevens zag dit bloedige verbond, (besnijden veroorzaakt bloed) uit naar de komst van Christus in het vlees en Zijn bloedig lijden en sterven aan het kruis. Na het lijden van Christus was de besnijdenis dan ook niet meer nodig, het bloedige voorbeeldsymbool was werkelijkheid geworden. En een verbond dat niet meer nodig is, hoeft ook niet meer voortgezet te worden in een andere vorm zoals velen zeggen dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is. Jezus is én besneden én gedoopt. Als dit hetzelfde zou betekenen, dan had Hij dit niet beiden hoeven te doen, want dan zou Hij 2x hetzelfde gedaan hebben.

14. Als de doop niet in de plaats van de besnijdenis is, wat betekent dan Kolossenzen 2:10-12?

Nergens staat in de bijbel dat de doop in plaats van de besnijdenis gekomen is. In Kolossenzen 2:10-12 staat: 'En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; in Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.'

De besnijdenis die hier aangehaald wordt, is symbolisch bedoeld, als voorbeeld voor een geestelijke besnijdenis die niet met handen geschiedt, maar door de Geest, de oprechte bekering. Als God door Zijn Geest een mens bekeert, komt daar alleen Zijn bloed aan te pas welke reinigt van zonden (uittrekking van het lichaam der zonden des vleses). De doop betekent symbolisch het begraven en opgewekt worden met Christus, en dat alleen voor mensen, mannen en vrouwen, die in Hem volmaakt zijn, zie ook vraag 7 en 9.

De doop is voor jongens en mannen, meiden en vrouwen. De besnijdenis in het Oude Testament was alleen voor mannen en jongetjes, vanwege het verbond dat God met Abraham gemaakt had. Het vleselijke zaad van Abraham zou via de mannelijke lijn vermenigvuldigd worden van geslacht tot geslacht, ziende op het lijden van Christus, de Man van smarten, met Wiens lijden de besnijdenis en alle andere Oud Testamentische wetten zouden ophouden.

15. Heeft de besnijdenis opgehouden te bestaan?

Ja. In Hand. 15:24 staat 'Nademaal wij gehoord hebben, dat sommigen, die van ons uitgegaan zijn, u met woorden ontroerd hebben en uw zielen wankelend gemaakt, zeggende dat gij moet besneden worden en de wet (allerlei Oud Testamentische wetten zoals het onderhouden van offerdiensten en de besnijdenis e.d.) onderhouden, welken wij dat *niet bevelen* hebben'. Zie ook Gal. 6:12-13: 'Al degenen, die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees, die noodzaken u besneden te worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van Christus niet zouden vervolgd worden.' Dus, de apostelen bevelen niet om te besnijden. Paulus besneede wel Timótheüs, een zoon van een gelovige Joodse vrouw en een Griekse vader, welke een goede getuigenis gegeven werd van de broeders (oprecht gelovig), 'en hij nam en besneede hem, om der Joden wil, die in die plaatsen waren; want zij kenden allen zijn vader dat hij een Griek was', Hand.16:3. Dit is het enigst bekende geval van besnijdenis na het lijden en sterven van Christus, maar dit is dus gedaan om der Joden wil, om hen te winnen voor het Evangelie van het Nieuwe Testament en ze niet tegen zich in het harnas te jagen. De Joden onderhielden en onderhouden nog steeds streng de Oud-Testamentische wetten die heenzagen naar Christus lijden, wat na het lijden van Christus dus niet meer hoeft. Zie ook diverse teksten in Romeinen en Galaten. Christus Zelf is vóórdat hij aan het kruis gestorven was, besneden toen hij acht dagen oud was, Luk.2:21 'En als acht dagen vervuld waren, dat men het Kindeken besnijden zou, zo werd Zijn Naam genaamd JEZUS, welke genaamd was van den engel, eer Hij in het lichaam ontvangen was'. Zie ook antwoord 13.

16. Van Lydia de purperverkoopster staat in Hand.16:15 'En als zij gedoopt was en haar huis'. Betekent dit dat ook haar kinderen erbij waren?

In Hand.8:12 kunnen we lezen dat Paulus alleen diegenen doopte die geloofden, beide mannen en vrouwen. Hier is ook geen sprake van kinderen of baby's. 'En haar huis' kan van alles betekenen. Misschien was ze wel ongetrouwd omdat ze een verkoopster was, en gaat het hier om haar personeel of dienstmaagden. Of gaat het hier om grote en oudere kinderen, die tot hun verstand gekomen waren en oprecht bekeerd en gelovig zouden kunnen zijn. Het wordt niet precies omschreven. In ieder geval staat hier niet letterlijk dat er kleine kinderen gedoopt werden. Als we naar andere plaatsen in de Bijbel waar gedoopt werd kijken, dan is het gewoon niet mogelijk dat hier baby's bij waren, omdat baby's nog niet aan kunnen geven dat ze geloof bezitten.

17. Ditzelfde staat in Hand.16:33b en 34 beschreven van de stokbewaarder 'en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen.' 'en verheugde zich dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was'. Werden dan ook zijn kinderen gedoopt?

Hier geldt hetzelfde als bij vraag 16. Wellicht worden hier zijn personeel of grote kinderen mee bedoeld, want er staat in ieder geval dat ze aan God gelovig geworden waren, dus oprecht bekeerd. En dat is ook noodzakelijk om gedoopt te kunnen worden. Baby's kunnen dat niet vertellen, dus die worden hier niet mee bedoeld.

Historische aantekeningen

18. Vanaf welke tijd is men dan kinderen gaan dopen?

Al in 150 jaar na Christus begonnen er personen sporadisch de kinderdoop (nog geen baby's) toe te passen, dus nog maar 150 jaar later na het invoeren van de doop der gelovigen (in de volksmond volwassendoop genoemd). Namen van personen die in de geschiedenisboeken genoemd worden zijn Origenes en Cyprianus, welke voor kinderdoop waren en Tertullianus strijdde ertegen. Cyprianus is ook de grondvester van het priesterschap, de mis, het vagevuur, het pausdom, het monnikenstelsel en het kinderavondmaal. 'Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden van mensen zijn' Matth.15:9. Dus allemaal niet op de Bijbel gegronde dwalingen en door mensen bedacht. Verschillende dwalingen heeft de rooms katholieke godsdienst voortgezet.

19. Hoe komt het dat men de onderdampeling ging vervangen voor besprenging?

De roomse godsdienst leerde op een gegeven moment dat de doop nodig was (als onderdeel van het doen van goede werken) voor de zaligheid. Het was dan zaak dat een ernstig zieke thuis op bed gedoopt moest worden. Dit kon natuurlijk niet door onderdampeling en zodoende besprengde men zo'n zieke. Men noemde dit een nooddoopt welke eerst alleen in uiterste gevallen werd toegepast. Voor het eerst kunnen we hiervan lezen rond het jaar 250 bij Novatianus, een roomse bisschop welke ziek was en een nooddoopt kreeg. Langzamerhand is zo de besprenging ingevoerd, want als de doop nodig is voor de zaligheid, kan het niet snel genoeg gebeuren. Baby's moesten dan ook maar snel gedoopt (besprengd) worden, voor het geval dat ze zouden sterven (wat vroeger veel gebeurde.)

20. Hoe dacht in latere tijden Calvijn hierover?

Calvijn verwierp terecht de stelling dat je door de doop gelovig werd of genade kreeg. Wel voerde hij in dat de zegening van de doop door besprenging alleen voor de kinderen van uitverkoren en dus gelovige mensen was. Zijn de ouders waar gelovig?, dan zijn de kinderen dat automatisch ook en deze hebben dan dezelfde rechten. Calvijn onderscheidde ook niet de twee verbonden die God met Abraham opgesteld had, maar zag ze als één verbond, alleen het verbond der besnijdenis.

21. Hoe komt het dat zoveel mensen nu nog steeds baby's laten dopen?

Rond het jaar 1507 was Maarten Luther nog een Duitse roomse priester en deed dus mee aan alle roomse rituelen (gewoonten) zoals bijvoorbeeld de sacramenten. Dit duurde zolang totdat de Heere hem bekeerde en oprecht gelovig maakte. Hij ging het zondige van zichzelf inzien, maar ook van de roomse godsdienst met de sacramenten. Op 31 oktober 1517 keerde hij zich openlijk tegen het roomse geloof door een brief aan de kerkdeur te spijkeren waarop hij 100 stellingen tegen de roomse afluathandel (= door geld te betalen kon men boete doen voor de zonde die dan vergeven waren) geschreven had en hoe de Bijbel over boetedoening sprak door Jezus Christus. Dit is het begin geweest van de opstand tegen de roomse godsdienst, het begin van de zogenoemde Reformatie. Toch zijn er rituelen van die tijd blijven hangen, de mensen waren het al altijd zo gewend geweest. Luther dacht en verkondigde onder andere dat bij het avondmaal het brood en de wijn echt vlees en bloed van Christus waren, iets wat de roomse godsdienst ook leerde. De roomse godsdienst leerde dat baby's zo snel mogelijk besprengd moesten worden, want stel je voor als ze zouden sterven voordat ze besprengd (gedoopt) zouden zijn, dan zouden ze verloren gaan. Calvijn voerde dus in dat kinderen van oprechte gelovigen gedoopt moesten worden, want die waren

automatisch dan ook gelovig. Tevens had de roomse godsdienst meerdere sacramenten. In onze tijd en kerken worden er nog steeds twee gebruikt: de doop en het avondmaal, welke nu nog steeds sacramenten genoemd worden. Het woord sacrament is een woord wat niet in de Bijbel voorkomt. Het juiste woord voor sacramenten moet zijn en is 'instellingen'.

22. Maar in de Heidelbergse Catechismus staat toch ook dat kinderen gedoopt moeten worden?

Caspar Olevianus en Zacharinus Ursinus hebben deze Catechismus in de tijd van de Reformatie geschreven, dus net na eeuwen waarin de roomse godsdienst veel aanhang had gehad. In 1563 is de Catechismus gedrukt. Ook zij hadden te maken met roomse invloeden en gewoonten, geboden die geboden en leringen van mensen waren.

In antwoord 69 staat dat God dit uitwendig waterbad ingezet heeft, om de gedoopte toe te zeggen dat deze van al zijn zonden gewassen is, hetwelk het waterbad symbolisch betekent: het afwassen van de zonden. Zo ook staat er in antwoord 73, 'omdat Hij ons door dit Goddelijk pand en waarteken wil verzekeren dat wij zo waarachtiglijk van onze zonden geestelijk gewassen zijn, als wij uitwendig met het water gewassen worden.' Dus iemand moet oprecht gelovig zijn voordat hij zich laat dopen. Dit klopt dus.

Maar in vraag en antwoord 74 komen de roomse invloeden weer naar voren. 'Zal men ook jonge kinderen dopen?' Antwoord: 'Ja het; want mitsdien zij alzowel als de volwassenen in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn, en dat hun door Christus' bloed de verlossing van de zonden en de Heilige Geest, Die het geloof werkt, niet minder dan den volwassenen toegezegd wordt, zo moeten zij ook door den doop, als door het teken des verbonds, der christelijke kerk ingelijfd en van de kinderen der ongelovigen onderscheiden worden.' Welk verbond bedoelen ze hiermee? Het vleselijke verbond van het natuurlijke zaad van Abraham (de Joden)? Daar horen wij als westerlingen niet bij. Het geestelijke verbond? Daar horen wij pas bij als wij oprecht gelovig zijn. Als wij naar de kerk gaan en toch ongelovig zijn, zijn wij niet beter dan wereldse mensen of wie dan ook. Wij hebben dan geen speciale plaats bij God, maar als wij ons niet bekeren zullen wij insgelijks vergaan, of juist een zwaarder oordeel ontvangen. Er zijn maar twee wegen: de weg naar de hemel met God als Leidsman, welke men bewandelt als men oprecht gelovig is; en de weg naar de hel met de duivel als leidsman, welke men bewandelt als men niet oprecht gelovig is. Daarnaast heeft God nog altijd het natuurlijke volk, de Joden als de kinderen Israëls (zaad van Abraham), waar God zijn vleselijk verbond mee heeft. Nog steeds draait daar heel de wereldgeschiedenis om, ook al zijn veel Joden niet gelovig en geloven zij niet eens het Nieuwe Testament, maar er ligt voor hen nog de belofte dat velen zich in het laatste der dagen zullen bekeren.

Er zijn dus twee wegen en geen drie. Geen derde met een uitwendige kerkgang, dopen en avondmaal zoals in onze dagen. Door naar de kerk te gaan en ons te laten dopen behoren wij niet automatisch bij het verbond en de christelijke gemeente, Gods oprechte gemeente. Daar horen wij pas bij als wij door Gods Geest geloof ontvangen en oprecht gelovig zijn. Dus eerst geloven en dan pas is het geoorloofd om ons te laten dopen. Het woord 'gelovigen' houdt in oprecht gelovigen, oprecht gelovigen.

In het antwoord van vraag 74 staat ook nog 'gelijk in het oude verbond of testament door de besnijdenis geschied is, voor dewelke in het nieuwe verbond de doop ingezet is'. Hier worden dus ook weer die verbonden door elkaar gehaald en een soort derde verbond gesteld. Zie hierboven. Nergens staat overigens in de bijbel dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is. Dit staat alleen in de catechismus, wat dus niet gegrond is op de Bijbel.

23. Op de Dordtse Synode van 1618-1619 zijn de formulieren achterin het Bijbeltje opgesteld, zo ook het formulier van de kinderdoop? Wat staat hierin?

Er staan 2 formulieren, een om de doop aan volwassenen te bedienen en een voor kinderen.

(1) In het formulier voor de volwassenen lezen wij o.a. dat 'de doop betuigt en verzegelt de afwassing der zonden door Jezus Christus' en dat God de Vader 'ons tot Zijn kinderen en erfgenamen aanneemt' en 'verzegelt ons de Zoon dat Hij ons wast in Zijn bloed van al onze zonden, ons in de gemeenschap Zijns doods en Zijner wederopstanding inlijvende'. Dit klopt dus; eerst oprecht geloven, ervaren hebben dat Christus voor de persoonlijke zonden gestorven is, en dan pas dopen. Zo staat er ook 'zo is het nochtans *niet geoorloofd* de volwassenen te dopen, *tenzij* die tevoren, hun zonden gevoelende, belijdenis doen van hun boetvaardigheid en van hun geloof in Christus. Want om deze oorzaak heeft niet alleen Johannes de Doper, predikende naar het gebod Gods den doop der bekering tot vergeving der zonden, diegenen die hun zonden beleden, gedoopt, maar heeft ook onze Heere Jezus Christus Zijn apostelen bevolen al de volken te onderwijzen en hen te dopen in den Naam des Vaders etc.' Dus dit is allemaal Bijbels: eerst geloven, dan pas dopen.

(2) In het formulier voor de kinderen lezen we 'en hoewel onze kinderen deze dingen niet verstaan, zo mag men ze nochtans van de doop niet uitsluiten, aangezien zij zonder hun weten der verdoemenis in Adam deelachtig zijn en alzo ook weder in Christus tot genade aangenomen worden; gelijk God spreekt tot Abraham, den vader aller gelovigen, en overzulks mede tot ons en onze kinderen, zeggende: Ik zal Mijn verbond oprichten etc....' Abraham, de geestelijke vader van alle oprecht gelovigen en de natuurlijke vader van de Joden. Horen alle baby's daarbij? Zijn zij allen in Christus tot genade aangenomen? De praktijk laat zien dat lang niet alle gedoopte baby's als ze opgroeien oprecht gelovige mensen zijn. Ook de doopformulieren dragen waarschijnlijk kentekenen van het idee dat baby's van oprecht gelovige ouders ook gelovig zijn en dus gedoopt mogen worden. Een idee wat in deze tijd zeker niet opgaat. Niet alle kinderen van gelovige ouders zijn ook gelovig.

In het formulier van de kinderdoop staat een dankgebed met daarin: 'wij danken en loven U dat Gij ons en onze kinderen, door het bloed van Uw lieven Zoon Jezus Christus, al onze zonden vergeven, en ons door Uw Heiligen Geest tot lidmaten van Uw eniggeboren Zoon, en alzo tot Uw kinderen aangenomen hebt, en ons dit met den Heiligen Doop bezegelt en bekrachtigt etc.'. Woorden van een zeer grote betekenis, woorden die zeggen dat de ouders en de kinderen oprechte gelovigen, Gods kinderen zijn. Helaas laat de praktijk vaak anders zien: én de ouders bezitten geen oprecht geloof, én de kinderen blijken bij het opgroeien niet het oprechte geloof te bezitten. Als in zo'n geval dit dankgebed dan uitgesproken wordt, wordt er een leugen uitgesproken tegen God.

De formulieren doen ons dus voorkomen alsof er twee soorten dopen zijn: één voor volwassenen die volgens het formulier verplicht oprechte gelovigen moeten zijn voordat ze dopen en één voor baby's die oprecht gelovige ouders behoren te hebben. In de tegenwoordige kerken hoeven de ouders niet meer verplicht oprecht gelovig (bekeerd) te zijn als ze hun kinderen laten dopen, en zijn volwassenen ook niet meer verplicht om oprecht gelovig te zijn. Dit klopt dus niet met de formulieren. Zuiver is de Bijbel, daar lezen we iets geheel anders, namelijk in Efeze 4:5 'Eén Heere, één geloof, één doop', en wel een doop ná het ontvangen van oprecht geloof.

24. Zijn dan Luther, Calvijn, de opstellers van de Catechismus en de formulieren en andere dominees niet oprecht gelovig omdat ze kinderen bespreng(d)en?

Het hanteren van een dwaling of een andere gedachte over een bepaald onderwerp staat de Heere niet in de weg om mensen te bekeren en tot geloof te brengen. Het belangrijkste is 'Wie geloofd zal hebben', daar komt het op aan. Zonder waar geloof is alles verloren. Velen die gedoopt zijn, liggen in de hel en velen die niet gedoopt zijn, zijn in de hemel. Paulus besneed ook Timótheüs om der Joden wil terwijl de besnijdenis niet meer geboden was, zie bij vraag 15, daarmee aantonende dat het niet een zaak van het grootste belang is. Bekering en geloof zijn het belangrijkste. Zo zijn er veel verschillende meningen over van alles en nog wat, zoals de invulling van de zondag en de kerkelijke ambten, kleding, de plaats van de vrouw, etc. Dit neemt niet weg dat we Gods geboden die helder en klaar in de Bijbel omschreven staan, moeten navolgen zoveel als mogelijk is.

25. Zijn er predikers en/of kerken die wel de doop der gelovigen hanteren?

Bunyan, Lodenstein, Boston, de Strict Baptists in Engeland, de Baptistengemeenten over heel de wereld, etc.. Er zijn meer gemeenten die de doop der volwassen gelovigen hanteren, dan gemeenten die de kinderdoop hanteren. Vooral in Azië en Amerika wordt veel de doop der gelovigen gehanteerd, want hier heeft de roomse godsdienst niet zoveel macht en invloed gehad. In Europa heeft de roomse godsdienst wel veel invloed gehad en in Europa komt de kinderdoop in verhouding dan ook het meeste voor.

26. Zijn er in Nederland nog kerken die een Bijbels Evangelie verkondigen en die ook de doop der gelovigen hanteren?

Er zijn wel gemeenten die de doop der gelovigen hanteren, maar vrijwel de meeste van deze gemeenten brengen een verkeerd of half evangelie. Vaak wordt daar bijvoorbeeld voorbij gegaan aan het feit dat God in ons moet werken, beiden het willen en werken, en wordt er gepredikt dat de mensen zelf Jezus aan kunnen nemen als hun Verlosser. In Engeland, Canada, Amerika of Australië zijn nog wel gemeenten die een Bijbels evangelie verkondigen en ook de doop der gelovigen hanteren, al zijn het er heel weinig of zijn het kleine gemeenten. Ook daar komt het nog maar heel weinig voor dat mensen gedoopt worden, omdat wij mensen het ernaar maken dat God Zijn Geest zo terugtrekt en dus weinig mensen tot geloof komen. Lukas 18:8 'Doch de Zoon des mensen, als Hij komt (terugkomt), zal Hij ook geloof vinden op de aarde?' In Azië worden wel veel gelovigen gedoopt door onderdompeling. Heeft de Heere Zijn kansellicht en Zijn Geest door onze zonden meer en meer verplaatst vanuit Europa naar Azië? God de Heere alleen weet dit, en Hij weet ook of hier oprechte gelovigen bij zijn. Het is in ieder geval zeker dat God altijd een volk op aarde of in een land zal hebben, maar kan zeker in het ene land meer met Zijn Geest werken, dan in het andere.

De doop is niet het belangrijkste, maar het is wel verdrietig dat de leer van de kerk zo scheefgegroeid is, en wat nog verdrietiger en erger is: veel godsdienstige mensen hebben het niet eens in de gaten. Ze denken in hun onwetendheid echt dat al deze menselijke traditionele inzettingen geboden van God zijn. Ze veroordelen soms mensen die een andere mening hebben en dringen hun eigen mening op. Het volgende wordt door ons maar al te vaak vergeten: 'Daarom, indien de spijze mijn broeder ergert, zo zal ik in eeuwigheid geen vlees eten, opdat ik mijn broeder niet ergere', 1 Kor.8:13. Dit betekent dat ieders geweten en inzichten weer anders zijn, en we zoveel als mogelijk is respect moeten hebben voor elkaars mening. De één is nu eenmaal sterker in het geloof, en de ander zwakker. Maar: 'En al wat gij doet, doet dat van harte als voor den Heere en niet voor de mensen' Kol.3:23.

Omdat de doop niet het belangrijkste is, laat dit niet toe dat we dan maar zondig kunnen gaan leven. Laten we proberen wakker te blijven en te bidden dat het oordeel met de dwalingen en zonden uit de kerk gaan, 'Want het is de tijd, dat het oordeel begint van het huis Gods; en indien het eerst van ons begint, welk zal het einde zijn dergenen, die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?' 1 Petrus 4:17. We moeten altijd blijven bidden om de komst van Zijn Geest, veel met een biddend hart de Bijbel onderzoeken en naar de Bijbelse voorschriften en instellingen proberen te leven. God is het altijd waard om Hem te dienen.

DE HEILIGE DOOP

Heilig wordt de doop genoemd,
WAARIN Zijn werk wordt geroemd.
Zonder het werk van Gods Heiligen Geest,
is het ook geen 'heilige' doop geweest. Rom.8:14.

Vruchten der bekering waardig,
zijn ze bij de doop voorradig?
Van Johannes staat geschreven,
dat hij HIEROP de doop wou geven. Matth.3:7,8.

Hij sprak: 'ik doop u wel in water,
maar Christus die komt wat later,
en tevens is Hij voor mij geweest,
Die u doopt IN de Heiligen Geest.' Matth.3:11

Dopen wij niet onwaardiglijk?
GODSVRUCHT is hiervoor noodzakelijk. Luk.3:7,8.
In Matthéüs en Lukas kun je 't lezen,
bij Hoofdstuk drie moet je hiervoor wezen.

WAARTOE de doop der bekering,
tot vergeving van de zonden, Hand.2:38.
in Markus één vers vier gevonden,
werd apostel Johannes gezonden?

De doop ZIET op het offer des Heeren,
dat alle schuld van ons were, Kol.2:11-14.
Schuld- of zonden belijdenis ging vooraf, Mark.1:5.
dat ook Matthéüs drie vers zes te kennen gaf.

Om van HET BAD DER BEKERING te lezen,
kunnen wij bij Titus drie wezen. Titus3:5.
Opdat wij door Zijne genade,
gereinigd worden van het kwade. Hand.22:16.

Alle gedoopten van het huis,
VONDEN toevlucht tot het kruis.
In Handelingen achttien vers acht,
wordt dat eveneens gebracht.

Handelingen zestien vers vier en dertig,
is ook het GELOOF hun grondslag wettig.
In Gods Woord hebben zij geloofd,
en HIEROP worden zij gedoopt.

'Indien gij VAN GANSER HARTE geloofd, zo is het geoorloofd.'

De ontwikkeling van de doopgelegenheden:

Rivier....bassin....bad....vont....en bekken....., De ontwikkeling....van groot en klein....., Haart duidelijk weer groot te zijn!

N.a.v. Matth. 3:6, Luk.3:3, Hand. 8:37-39, Rom. 6:3-4-8, Ef. 4:5, Col.2:12-14, Titus 3:3-5-7 e.a. (gedichten overgenomen)

BESPRENGDE JOHANNES....?

Besprengde Johannes ... bij een vond?
En was dit ook al klein en rond?
Of ... doopte hij in een rivier?
Graag een eerlijk antwoord hier!
Was het niet in de Jordaan...
Dat zij neder zijn gegaan?
Kunt u in Gods woord wel lezen...
Dat een besprenging op 't hoofd...
Een doop der christenen mag wezen?
Waar ... kunt u in 't Woord dan lezen...
Dat uw kind besprengd moet wezen?
Hoe 'k ook lees in Zijn Woord...
Wél kunt u daarin doen lezen...
Hoe de doop behoort te wezen.
En ... in vroeger dagen was...
Hetgeen ik in de Bijbel las!
In Mattheüs drie vers zestien...
Kunt u het volgende zien:
... OPGEKLOMMEN UIT HET WATER...
Een Voorbeeld hier ... voor later!
En in Mattheüs één vers tien...
Kunt u weer hetzelfde zien:
... ALS HIJ UIT HET WATER KLOM...
Leest u weer ... of bent u dom?
En wat had u wel gedacht ...
Vanuit Handelingen acht?
In vers acht en dertig staat...
De doop in een rechte daad!
ZIJ DAALDEN ... AF IN HET WATER...
Houd dit goed in de gaten!
En toen zij HIERUIT OP KWAMEN...
Reisden zij in Christus 'Naam',
Alsook met blijdschap vervuld...
In het oprecht GELOOF gehuld.
Titus drie vers vijf verwoord...
Over een BAD DER WEDERGEBOORT'.
Daar kunt u wéér niet lezen...
Dat het ... besprenging moet wezen!
Zij hadden toen een WATERGRAF...
En kon u ... met waterdruppels af?
In een besprenging op 't hoofd...
Heeft Gods Woord nergens geloofd!
Er is in 't Woord maar ENE doop...
En dat gegrond op 't waar geloof!
De formulieren kennen er twee...
Maar DE BIJBEL gaat hier niet in mee!